

3.1.2014 PIl

Stran/Termin: 34

Naslov: KJE SI, BATMAN?

Naklada: 11.000,00

Avtor: Janez Vencelj

Površina/Trajanje: 1.041,40

Rubrika/Oddaja: KUKALO

Žanr: POROČILO

Gesla: VESNA JEVIKAR, PETER MUSEVSKI, VESNA PERNARČIČ, DARJA REICHMAN,

Kukalo

Besedilo: Janez Vencelj
Fotografije: Mare Mutič

Matjaž Višnar

šega, skupina nad enega, podobni nad drugačnega. Zgodba ima tudi glavne- ga junaka, Gašperja, ki ga igra Aljoša Ternovšek. Tudi Gašper ima svojega junaka. Batmana. Gašper ima tudi očeta (igra ga Borut Veselko), h kateremu se najprej zateče po pomoč, ko je pri- ča nasilju nad prijateljem, ki ga sam ni mogel preprečiti. Pa od njega ne dobi druge pomoči kakor stavke: »Če ti nihče ne verjame, potem lažeš; če česa ne moreš dokazati, potem tega ni ...«

KJE SI, BATMAN?

Aljoša Ternovšek

Nasilje ni nekaj, kar se dogaja samo nekje daleč ali v filmih. Statistika pravi, da se že v šoli z njim sreča vsak tretji. Čeprav naj bi bila šola varen prostor, kjer si lahko skupaj v miru nabiramo znanje, je žal pogosto drugače.

Največkrat prav v šoli prvič samostojno stopimo v odnose z drugimi in včasih med nami pride do nasilja. V zelo različnih oblikah, jih ni treba naštevati, ker jih poznamo na žalost dovolj. Težko je sicer natančno reči, kaj je nasilje v vseh oblikah. Nekaj pa je vendar mogoče reči: nasilje vedno nekoga prizadene. Pogosto tudi prizadeti prizadenejo druge in veriga nasilja se nadaljuje. Kako naj jo ustavimo? Kako preprečiti nasilje?

O tem govori predstava

Jaz, Batman, ki jo igrajo v Prešernovem gledališču v Kranju. Besedilo zanjo je napisal Vinko Möderndorfer, pisatelj, pesnik, dramatik, gledališki, filmski in operni režiser. Predstavo je tudi režiral. Igrajo Vesna Slapar, Aljoša Ternovšek, Vesna Jevnikar, Borut Veselko, Peter Musevski, Vesna Pernarčič, Miha Rodman, Matjaž Višnar ter Darja Reichman.

»V pogovoru z Vinkom je nastala ideja o tekstu za mlade. Nastala pa je predstava, ki ni samo za mlade, ampak tudi za odrasle, saj se tema dotika obojih. Že na generalki je izginila vsaka senca dvoma o tej odločitvi,« je povedala direktorica gledališča Mirjam Drnovšek.

Podobne zgodbe poznamo bolj ali manj vsi. Močnejši se spravi na šibkej-

Tudi od učiteljev ne dobi pomoči. Le lekcijo, da je pravičnost le iluzija. Zato se na koncu obrne na Batmana, na njegovo pravičnost – na maščevanje. Iz borca proti nasilju postane nasilen sam.

»V vlogi Gašperja se nisem počutil drugače kot v resničnem življenju. Kjer resnica prav tako pogosto nima moči, da prebije zid laži. Če te nekdo ne sliši, čeprav veš, da imaš prav, je to zelo frustrirajoče, ker ti nihče noče in ne more pomagati. Gašper v začetku naredi vse, kar naj bi pripomoglo, da resnica pride na dan. Stvar se zaplete, ko žrtev (Marko, sošolec) zaradi strahu zanika nasilje. Strah nas drži v stanju, zaradi katerega se počutimo, da ne moremo ničesar storiti. A če zaradi strahu ne moremo ničesar narediti, potem sploh ne živimo,« je povedal Aljoša Ternovšek.

V zgodbi nastopa tudi nekaj nasilnih likov. Najbolj sta v ospredju Žele (ki ga igra Miha Rodman) in njegov oče, igra ga Peter Musevski. Kaj o svojem liku pravi Miha Rodman?

»Verjamem, da ni slabih ljudi. Tudi Žele je iz take družine, tudi njegov oče je grobijan, ki se z nasiljem bori za svoj položaj, in Žele počne isto v šoli. Sporočilo te vloge je, da se do nas obnašajo vsi tako, kot se mi obnašamo do drugih. Zato jih tudi on faše.«

Prizori nasilja niso ravno zabavni. Vendar tudi predstava Jaz, Batman ne spada med tiste, ki jih gledamo pretežno za zabavo, čeprav je zgodba dovolj napeta, da nam postavi vprašanja, na katera ni vedno lahko odgovoriti, pa čeprav je včasih treba.

Kaj bi storili, če bi postali priča nasilja ali njegova žrtev? Lahko sami postanemo nasilni? Se nas to tiče?

Vesna Pernarčič
in Vesna Šlapanar

V predstavi in tudi v resničnem življenju marsikdo ob nasilju obrne glavo in se pretvarja, da se ni zgodilo. Starši in šola. Celotisti, ki je bil žrtev, iz strahu molči. Molk ne prinese rešitve in Gašperja pripelje na pot nasilja, ki se ne konča dobro.

Odraščanje je težko tudi zato, ker odrasli s težavo sprejmemo, da se tisti, ki so bili še včeraj otroci, danes spopadajo z resnimi, odraslimi težavami. Zato njihov glas najraje preslišijo. Enako je tudi s starši in učitelji v predstavi Jaz, Batman. Nič čudnega, da so besede

Aljoša Ternovšek, Borut Veselko in Matjaž Višnar

mladih ostre, njihova dejanja pogosto ekstremna in glasba glasna. Skoraj vsako generacijo mladih spremlja glasba, ki vpije proti krivicam, tuli o

bolečinah in se na glas sprašuje o smislu.

Vinko Möderndorfer je v zgodbo skupaj z glasbenikom Bojanom Jurjevčičem Jurkijem vključil tudi nekaj komadov, ki jih zapoje Vesna Pernarčič in govori prav o tem.

Miha Rodman in Darja Reichman

Še posebej pa bodo pri srcu tistim, ki imajo radi malo tršo glasbo.

Za temo o nasilju in nerazumevanju med generacijami je taka najprimernejša, najbolj sede. Avtor besedila in režiser Vinko Möderndorfer o tem pravi takole: *Nasilje med mladimi ni samo aktualen problem, ampak tudi skrb vzbujajoč. Mladi niso nič krivi, ampak so slika sveta odraslih. Rešitve predstava ne more dati. Rešitev je v nas samih, ko dosežemo spravo. Ko človek sam ugotovi, da obstaja beseda »Oprosti«, takrat se v človeku nekaj premakne in stvari se lahko spremenijo. Vsi delamo napake, tudi junaki predstav jih delajo, a jih ta beseda lahko popravi.*

Vinko Möderndorfer

Predstava pa ne govori samo o nasilju, marsikatero reče tudi

o odnosih med odraščajočimi in odraslimi, o zaupanju in izdajstvu, pa tudi o zaljubljenosti. Nasilje se ne dogaja samo po sebi, nasilnež in žrtev sta oba povezana v isti svet. V naš svet. V katerem nasilje srečamo v šoli, v družini, v državi in med narodi.

Predstava brez srečnega konca? Dokler je nasilje na svetu, ne more biti srečnega konca. Ta pride, ko nasilje ustavimo. Ustavimo pa ga lahko samo sami v sebi. Tudi s tem, da prisluhnemo ljudem okoli sebe.